

Концепція центрів надання адміністративних послуг органів публічної влади

Назар Т. Я.¹, Сидор М. Я.², Куманська-Нор О. П.³, Лаврик Я. М.⁴

Опубліковано	Секція	УДК
30.12.2024	Право	342.95

DOI: <https://doi.org/10.5281/zenodo.14840341>

Анотація. У статті на підставі комплексного системного аналізу чинного законодавства розглянуто концепцію надання адміністративних послуг у контексті європейської інтеграції України. Зазначено, що у даний час найбільш ефективний і простий спосіб отримання адміністративних послуг може бути реалізований шляхом звернення до Центру надання адміністративних послуг, розташованих на території країни, організованих за принципом максимальної доступності таких центрів фізичним і юридичним особам. В основу такої організації було покладено принцип «одного вікна», який полягає в об'єднанні державних органів і органів місцевого самоврядування в єдиній структурній організації установи, яка акумулювала повноваження щодо прийому заяв і звернень до державних органів та органів місцевого самоврядування.

Ключові слова: звернення, органи публічної влади, органи місцевого самоврядування, взаємодія, електронна форма, юридичні і фізичні особи.

Concept of centers for provision of administrative services of public authority bodies

Abstract. The article, based on a comprehensive systemic analysis of current legislation, examines the concept of administrative services in the context of Ukraine's European integration. The object of the study is social relations that arise during the application and implementation of administrative and administrative-procedural legislation regulating the activities of administrative service centers. The subject is the norms of domestic legislation and EU norms, by-laws regulating the activities of institutions operating on the principle of "one-stop shop", law enforcement practice and works on the researched issues. The methodological basis is formed by general scientific methods: historical, dialectical, systemic. It is noted that currently the most effective and simple way to obtain administrative services can be implemented by contacting the Center for Administrative Services located on the territory of the country, organized on the principle of maximum accessibility of such centers to individuals

¹ кандидат юридичних наук, доцент кафедри адміністративно-правових дисциплін Львівського державного університету внутрішніх справ, ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-7836-1055>

² кандидат юридичних наук, доцент кафедри адміністративно-правових дисциплін, Львівський державний університету внутрішніх справ, вулиця Городоцька, 26, Львів, 79000, Україна ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-5615-7766>

³ кандидат юридичних наук, доцент кафедри адміністративно-правових дисциплін, Львівський державний університету внутрішніх справ, вулиця Городоцька, 26, Львів, 79000, Україна ORCID: <https://orcid.org/0009-0004-6713-9303>

⁴ ЗВО «Львівський університет бізнесу та права» <https://orcid.org/0009-0009-5069-1245>

and legal entities. The basis of such an organization was the principle of «single window», which consists in uniting state bodies and local self-government bodies in a single structural organization of the institution, which accumulated the authority to receive applications and appeals to state bodies and local self-government bodies. Administrative and legal regulation of the activities of centers is understood as the process of using administrative and legal means to achieve the goals of regulating the behavior of participants in public relations between the applicant and state or local self-government bodies in the field of providing and receiving administrative services. The activities of the center are non-profit activities on an intermediary free of charge basis between the applicant and the government body for the purpose of high-quality and effective provision and receipt of administrative services.

Keywords: appeal, public authorities, local self-government bodies, interaction, electronic form, legal and natural persons

Вступ

Взаємодія держави та суспільства неможлива без ефективного та швидкого обміну інформацією між ними, необхідно було створити таку систему взаємодії між державними та місцевими органами, їх посадовими особами та фізичними та юридичними особами, яка відповідала таким важливим принципам, як відкритість, публічність, доступність, безкоштовність та ефективність. З метою реалізації такого підходу і було створено концепцію центрів надання адміністративних послуг як незалежних автономних установ, які перебувають на балансі держави, використовуючи її майно, є посередницькою структурою між заявниками та державними органами і органами місцевого самоврядування, посадовими особами, які надають послуги.

На важливість дослідження адміністративних послуг наголошують у працях такі провідні вчені: В. Авер'янов, К. Афанасьєв, Ю. Битяк, С. Єсімов, В. Кампо, С. Ківалов, М. Ковалів, І. Коліушко, Т. Коломоєць, В. Куйбіда, О. Кузьменко, Н. Нижник, О. Остапенко, Р. Сопільник, І. Шопіна та інші.

Метою статті є дослідження концепції центрів надання адміністративних послуг.

Результати

У 2006 році підвищення якості, доступності та відкритості адміністративних послуг для населення були одним із етапів і пріоритетних цілей адміністративної реформи. Було схвалено Концепції розвитку системи надання адміністративних послуг органами виконавчої влади [1]. Загальним результатом адміністративної реформи 2006-2011 років було формування методичної та нормативної бази підвищення якості виконання державних функцій та надання адміністративних послуг, формування механізмів управління та стимулювання адміністративної реформи.

Водночас як зазначав Ю. Лозинський у 2016 році, попри відчутні досягнення в реформуванні сфери адміністративних послуг, невирішеною залишається низка важливих питань, насамперед стосовно забезпечення належної якості обслуговування споживачів послуг, вирішення проблем великих черг, незручності оплати послуг, ненадання супутніх послуг, недостатності інформування та консультування щодо надання адміністративних послуг Центрами надання адміністративних послуг [2, с. 202].

М. Ковалів і М. Малець у 2018 році вказували, що Концепція розвитку системи надання адміністративних послуг органами виконавчої влади визначає адміністративну послугу як результат здійснення владних повноважень уповноваженим суб'єктом, що відповідно до закону забезпечує юридичне оформлення умов реалізації фізичними та юридичними особами прав, свобод і законних інтересів за їх заявою [3, с. 87].

Місцевим органам виконавчої влади було надано можливості щодо самостійного визначення напрямів адміністративної реформи, перетворення апарату управління, розподілу державних функцій між місцевими органами виконавчої влади. Такий підхід

дозволив підходити до надання адміністративних послуг з урахуванням соціальних, економічних, географічних та інших особливостей.

Відповідно до ст. 4 Закону України «Про адміністративні послуги» до основних засад державної політики у сфері адміністративних послуг відносяться: правомірність надання послуг; заявний порядок; правомірність стягування із заявників державного мита; відкритість діяльності органів, які надають адміністративні послуги; доступність звернення за наданням послуг, можливість отримання послуг в електронній формі [4].

Питання про принципи надання адміністративних послуг є одним із ключових, особливо при взаємодії громадянина та держави. Системність принципів надання адміністративних послуг виявляється у їх взаємопов'язаності, а також у їх взаємозалежності [5, с. 427]. Ця важливість пояснюється тим, що в принципах закріплюються доктринальні положення порядку взаємодії, сутнісні положення надання адміністративних послуг.

В інституті адміністративних послуг виділяють принципи: принцип оперативності надання адміністративних послуг; можливість отримання адміністративних послуг у електронній формі; регламентування процедур надання адміністративних послуг; забезпечення якісного рівня надання адміністративних послуг; принцип рівного доступу всім особам, принцип стандартизації адміністративних послуг.

Аналізуючи мету та зміст Закону України «Про адміністративні послуги», концепцій та цільових програм, С. Шийович приходять до висновку, що перелік принципів необхідно розширити, вказуючи на важливу роль принципу гласності у відносинах надання адміністративних послуг [6, с. 434]. У зміст цього принципу закладають відношення підзвітності між фізичними і юридичними особами та державними органами, установами підвідомчими державним органам, що надають адміністративну послугу, за допомогою яких споживачі висловлюють свої переваги та впливають на відповідні державні органи.

Інші автори вказують на такий принцип надання адміністративних послуг як проактивність. На думку Я. Павлович-Сенети, проактивність як принцип надання адміністративних послуг передбачає можливість ініціювання процедури надання державної послуги органом виконавчої самостійно, тобто. до подання заявником заяви про надання державної послуги на основі наявних у його розпорядженні відомостей та інформації (наприклад, про закінчення строку дії документа), або без заявного порядку [7, с. 330].

Проактивність надання послуг має на увазі оповіщення осіб, зареєстрованих у державній інформаційній системі, про можливість подання заяви на отримання послуг окремими категоріями громадян. Зазначене оповіщення здійснюється на основі даних із державних та відомчих інформаційних систем, відомостей, що надсилаються відомствами до особистого кабінету заявника [8, с. 389].

Принципи надання адміністративних послуг, закріплені на законодавчому рівні, повинні бути розширені. Одним із проблемних аспектів є необхідність охорони персональних даних і неприпустимість їх розголошення. Необхідність закріплення у Законі України «Про адміністративні послуги» принципу охорони персональних даних працівниками центру надання адміністративних послуг є обґрунтованим.

Обговорення концепції центрів надання адміністративних послуг (далі – Центр) необхідно розпочинати з цілей та завдань, які поставлені перед системою цих установ. Наприклад, Центр надання адміністративних послуг м. Івано-Франківська своїми цілями називає скорочення термінів надання суспільно значимих послуг, спрощення процедур отримання заявниками суспільно значимих послуг, підвищення комфортності отримання суспільно значимих послуг, протидія корупції, ліквідацію ринку посередницьких послуг при наданні адміністративних послуг, підвищення інформованості громадян про порядок, способи і умови отримання адміністративних

послуг. Має компетенцією укладання угод з органами виконавчої влади, організацію взаємодії між усіма центрами надання адміністративних послуг області.

Завданнями є: скорочення кількості взаємодій заявників із посадовими особами за рахунок організації міжвідомчої інформаційної та документаційної взаємодії; організація діяльності щодо повного інформування фізичних та юридичних осіб з питань надання послуг; реалізація принципу «одного вікна» створення єдиного місця прийому, реєстрації та видачі необхідних документів; скорочення кількості документів, які надаються заявниками для отримання послуг; оптимізація адміністративних процедур та підвищення якості надання послуг за рахунок впровадження та виконання адміністративних регламентів; створення умов для розвитку інформаційної взаємодії з організацією надання послуг, у тому числі з використанням інфраструктури центру управління міжвідомчим інформаційним обміном; скорочення кількості взаємодій заявників із посадовими особами за рахунок організації міжвідомчої інформаційної та документаційної взаємодії [9].

Метою діяльності Центру надання адміністративних послуг м. Львова є забезпечення комфортності надання адміністративних послуг відповідно до стандартів якості; забезпечення доступності звернення громадян за наданням адміністративних послуг і надання адміністративних послуг, у тому числі для осіб з обмеженими можливостями здоров'я.

Важливо відзначити, що Закон України «Про адміністративні послуги» не містить цілей та завдань, однак цілі та завдання діяльності центрів надання адміністративних послуг містяться у стандартах діяльності центрів і у концепціях розвитку. Закон України «Про адміністративні послуги» містить принципи надання послуг, до яких належать: верховенства права, у тому числі законності та юридичної визначеності; стабільності; рівності перед законом; відкритості та прозорості; оперативності та своєчасності; доступності інформації про надання адміністративних послуг; захищеності персональних даних; раціональної мінімізації кількості документів та процедурних дій, що вимагаються для отримання адміністративних послуг; неупередженості та справедливості; доступності та зручності для суб'єктів звернень.

Завданнями Центру надання адміністративних послуг м. Ужгорода називається надання адміністративних послуг за принципом одного вікна, тобто надання державної послуги заявнику після його одноразового звернення, коли взаємодія між іншими органами і структурами державної влади відбувається без додаткового звернення заявника, в контексті укладених угод між Центром і даними органами.

До цілей та завдань Центру надання адміністративних послуг м. Рівне віднесено надання адміністративних послуг з мінімальними для заявників витратами часу, організація роботи у максимально зручному для заявників режимі, реалізація принципу «одного вікна», доступність і максимальне охоплення мешканців послугами.

Основними цілями Центру надання адміністративних послуг м. Тернопіль є підвищення комфортності надання фізичним і юридичним особам адміністративних послуг, спрощення процедур отримання фізичним громадянами та юридичними особами адміністративних послуг, скорочення термінів надання адміністративних послуг, протидія корупції та ліквідацію ринку посередницьких послуг при наданні адміністративних послуг.

Як показує аналіз цілей та завдань Центрів надання адміністративних послуг, загалом вони збігаються, що відповідає загальній концепції розвитку цих установ, розробленій відповідно до Закону України «Про адміністративні послуги» та не суперечить цьому закону. Центри покликані забезпечувати якість, відкритість, доступність та комфортність при наданні заявникам адміністративних послуг.

Прогалину у правовому регулюванні цілепокладання Центрів надання адміністративних послуг можливо усунути шляхом внесення до Закону України «Про

адміністративні послуги» ст. 12.1 «Мета та завдання діяльності Центрів надання адміністративних послуг» змін, що містять згадку про цілі: скорочення термінів надання адміністративних послуг фізичним та юридичним особам; реалізація принципу «одного вікна» як основи для надання адміністративних послуг фізичним і юридичним особам; впровадження практики інтерактивної та дистанційної взаємодії із заявниками у цифровому електронному форматі при наданні адміністративних послуг; формування доступного цифрового середовища при наданні адміністративних послуг; удосконалення форм міжвідомчої взаємодії між різними державними органами та органами місцевого самоврядування у межах надання заявникам адміністративних послуг.

До завдань Центрів надання адміністративних послуг можна віднести: забезпечення комфортних умов отримання адміністративних послуг; формування задоволеності громадянами та юридичними особами адміністративних послуг шляхом підвищення охоплення населення, що обслуговується, підвищення якості міжвідомчої взаємодії між державними органами і органами місцевого самоврядування; подальша уніфікація та стандартизація сфери надання адміністративних послуг; ліквідація адміністративних бар'єрів між заявниками та державними органами та органами місцевого самоврядування; формування цифрового інтерактивного середовища надання адміністративних послуг на підставі цифрових платформ для надання адміністративних послуг

Цифрова платформа для надання адміністративних послуг публічних – це сукупність інформаційної інфраструктури, власником, якої можуть бути органи публічної влади та місцевого самоврядування, бізнес-структури державної, комунальної та приватної власності, що надають публічні послуги на підставі аутсорсингу, програми для електронних обчислювальних машин, і пов'язаних з ними інформаційних і комунікаційних технологій, що забезпечують взаємодію в інформаційно-комунікаційній мережі, інформаційні системи та інформаційні ресурси щодо надання публічної послуги [10, с. 356].

Загальні тенденції, задані перед початком реформи у 2006 році, залишилися незмінними, їх слід було включити до доктрини адміністративної реформи. Важливим результатом адміністративної реформи 2006-2011 років стало ухвалення Закону України «Про адміністративні послуги», що є правовою основою діяльності Центрів надання адміністративних послуг в Україні. Організація діяльності Центрів надання адміністративних послуг дозволила вирішити проблеми підвищення якості та доступності адміністративних послуг, але обмеження втручання держави в економічну та підприємницьку діяльність, підвищення ефективності діяльності органів виконавчої влади не досягнуто.

Підвищення ефективності діяльності органів виконавчої влади у сфері адміністративних послуг пов'язане з переходом на віддалений та цифровий формати надання адміністративних послуг, що є наступним етапом реалізації реформи. На думку І. Шопіної, адміністративні послуги є об'єктом фінансового контролю як результат дій органів державної влади, місцевого самоврядування або інших суб'єктів (на основі делегованих повноважень), спрямованих на реалізацію публічного інтересу фізичних або юридичних осіб [11].

Концепція 2014 року років. особливу увагу приділяє адміністративному регламенту як основним документом, що регулює порядок надання адміністративних послуг [12]. Водночас попри позитивне сприйняття адміністративного регламенту як основи функціонування, є проблема надмірного регулювання надання адміністративних послуг регламентами.

Велике значення у межах концептуального підходу до діяльності Центрів надання адміністративних послуг мають єдині стандарти надання адміністративних послуг, що

регулюється інформаційними та технологічними картки адміністративної послуги та внутрішніми інструкціями Центрів. Інформаційна та технологічна картки адміністративної послуги регулюються нормами ст. 8 Закону України «Про адміністративні послуги».

Відповідно до Закон України «Про адміністративні послуги» інформаційна та технологічна картки послуги має містити термін її надання, повний перелік документів, необхідних для надання послуги. Перелік має містити документи, які обов'язково надаються заявником; документи, які заявник може надати за власною ініціативою; документи, які Центр запитує щодо міжвідомчої взаємодії.

Такий підхід є дуже раціональним, оскільки раніше державний орган у багатьох випадках відмовляв заявнику за відсутності документів, які не обов'язково повинні були надаватися.

Слід зазначити позитивний аспект виникнення Центрів, оскільки поза таким посередником, як Центр надання адміністративних послуг, державний орган виконавчої влади був позбавлений повноважень запитувати в інших відомств і державних органів необхідну інформацію. У зв'язку з прийняттям Закон «Про адміністративні послуги» та виникненням Центрів надання адміністративних послуг у цих установ з'явилися повноваження організовувати міжвідомчу взаємодію, чого не було раніше.

Необхідно відзначити позитивний момент, оскільки Центри появою та існуванням стали сприяти налагодженню горизонтальних зв'язків між різними державними органами, зокрема між державними органами та органами місцевого самоврядування.

До технологічної карти надання адміністративної послуги включаються вичерпний перелік підстав для відмови у наданні адміністративної послуги або призупинення надання, розмір плати за адміністративну послугу, розмір державного мита, правові підстави надання.

Результати роботи Центрів надання адміністративних послуг демонструють скорочення термінів отримання адміністративних послуг, зниження міжвідомчого документообігу, досягнення суттєвого антикорупційного ефекту за рахунок відсутності безпосередньої взаємодії з державними службовцями, що надають послуги, включені до посередників, що дозволяє мінімізувати витрати на забезпечення умов якісного, доступного та комфортного отримання фізичними та юридичними особами адміністративних послуг відповідно до затверджених адміністративних регламентів, інформаційних і технологічних карт, укладених угод.

Щодо усунення складності міжвідомчого документообігу, який суттєво знижував якість та доступність надання адміністративних послуг, адміністративній реформі вдалося вирішити цю проблему, поклавши міжвідомчу взаємодію на установи органи виконавчої влади відповідно до Регламенту організації взаємодії органів виконавчої влади в електронній формі [13].

У цьому сенсі можна стверджувати, що ефективність надання послуг суттєво підвищилася, оскільки з заявника було знято тягар вирішення проблем міжвідомчої взаємодії. Мета зменшення надлишкових повноважень органів виконавчої влади вирішили шляхом розвитку саморегулювання.

Щодо зниження втручання держави в підприємницьку діяльність є досягнення, оскільки для 20 видів підприємницької діяльності було введено повідомний порядок провадження діяльності, у тому числі шляхом подання повідомлення через Центри надання адміністративних послуг.

Основними цілями Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо розширення повноважень органів місцевого самоврядування та оптимізації надання адміністративних послуг» (2015 року) визначено зниження адміністративних бар'єрів та підвищення якості та доступності адміністративних

послуг. Ці цілі вважатимуться універсальними і єдиними цілями розвитку Центрів надання адміністративних послуг [14].

Можна узагальнити, що до концепції розвитку Центрів надання адміністративних послуг належать цілі та завдання розвитку цих установ, єдині стандарти надання послуг, правові засади, адміністративні регламенти, організаційно-правова форма установ та їх фінансування.

Фінансування Центрів на даний момент містить певну проблему. У зв'язку з міжвідомчим характером діяльності Центрів надання адміністративних послуг, що поєднує надання адміністративних послуг на державному та місцевому, рівнях, було б раціонально розробити механізми спільного фінансування надання послуг із бюджетів різних рівнів, залежно від надання послуги.

Оскільки в більшості випадків Центри є комунальною установою, витрати на фінансування забезпечуються місцевими органами влади. Центри на етапі становлення надавали приміщення чи комплекс приміщень, у якому різні відомства надавали адміністративні послуги за принципом «одного вікна».

Поняття «одного вікна» ще тривалий час супроводжувало Центри, оскільки найбільшою мірою відображало суть концепції Центрів надання адміністративних послуг, які приймали від заявника звернення на надання адміністративної послуги з певним заздальгідь переліком документів і у разі потреби міжвідомчої взаємодії, яку здійснював Центр самостійно. Це був зручний формат, який почав користуватися популярністю у населення.

Однією з важливих фундаментальних позицій концепції Центрів стало те, що система Центрів створювалася державною владою та владою місцевого самоврядування, які забезпечували її фінансування, утримання та організаційно-технічне забезпечення, передаючи на баланс Центрів надання адміністративних послуг комунальне майно місцевих органів влади.

Відомства, розташовані в Центрі, надавали адміністративні послуги, тобто діяли на користь органів виконавчої влади державного, обласного та місцевого рівнів. Органи місцевої влади фактично забезпечувала органам виконавчої влади всіх рівнів можливість стати доступною для заявників – фізичних і юридичних осіб, охоплюючи всі верстви населення послугами, що надаються Центрами на якісно новому рівні. З погляду конституційно-правових засад спільного ведення державної та місцевої влади, таке співвідношення компетенцій може бути охарактеризовано в контексті Конституції України – у спільному віданні України та місцевих органів влади знаходиться встановлення загальних принципів організації системи органів державної влади та місцевого самоврядування, адміністративне законодавство та забезпечення законності та правопорядку.

Концептуально система Центрів надання адміністративних послуг спрямована на забезпечення конституційних гарантій, передбачених Конституцією України, що регламентують право фізичних і юридичних осіб на звернення до державних органів, право на надання інформації, що безпосередньо стосується прав і свобод громадян.

З погляду конституційно-правових засад питання компетенції органів державної влади щодо дотримання конституційних основних прав і свобод людини та громадянина нерозділене, та передбачені Конституцією України права та свободи громадян зобов'язані дотримуватися органами державної влади всіх рівнів без розмежування.

На підставі того, що держава є сукупністю органів влади всіх рівнів, немає підстав вважати, що покладання обов'язку щодо дотримання конституційних прав, передбачених Конституцією України виключно на органи місцевої влади та місцевого самоврядування, відповідає конституційно-правовій доктрині правової держави. У зв'язку з цим можна стверджувати, що немає підстав вважати організацію, фінансування

та підтримку діяльності Центрів виключно компетенцією та справою лише органів місцевої влади та місцевого самоврядування.

На думку В. Тимощука, особливої уваги заслуговує створена розгалужена мережа Центрів та рівень позитивних відгуків споживачів після отримання послуг, де 95-96% із них були задоволені рівнем отриманих послуг. Також позитивну роль для розвитку сфери адміністративних послуг зіграла реформа децентралізації (в плані делегування повноважень органам місцевого самоврядування). З 2019 року суттєво активізувався напрям цифровізації послуг, який має позитивні результати та створив нові виклики. Одним із успішних результатів є прийняття Закону України «Про адміністративну процедуру», хоч Україна прийняла його останньою серед європейських країн [15].

Наразі перед Центрами надання адміністративних послуг стоять нові масштабні завдання, оскільки концепція відбулася та визнана успішною, якість і доступність адміністративних послуг підтверджується масовістю звернень фізичних і юридичних осіб за наданням адміністративних послуг.

Доступності, якості та швидкості отримання адміністративної послуги, які заявлялися як першочергові цілі створення Центрів, що діють у режимі «одного вікна», досягнуто. Однак нові цілі та завдання диктують зміну інформаційного та технологічного поля, що зумовлено Законом України «Про особливості надання публічних (електронних публічних) послуг» [16].

Зміни не можуть пройти повз систему Центрів надання адміністративних послуг, оскільки вся їхня діяльність побудована на наданні та отриманні інформації, що відображено у постановах Кабінету Міністрів України «Питання Єдиного державного вебпорталу електронних послуг та Реєстру адміністративних послуг», «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо оптимізації мережі та функціонування центрів надання адміністративних послуг та удосконалення доступу до адміністративних послуг, які надаються в електронній формі» [17; 18].

Висновки

Виникнення, становлення та розвитку центрів надання адміністративних послуг зумовлено удосконаленням розгляду звернень і заяв громадян до органів державної влади за наданням адміністративних послуг. Це передбачало підвищення доступності та якості адміністративних послуг шляхом організації принципового іншого підходу, до якого виявилася не готова система органів влади, що склалася. Прийняття Закону від 02.10.1996 р. № 393/96-ВР «Про звернення громадян», який упорядкував процедуру розгляду звернень громадян до органів державної влади, було кроком на шляху реформування системи адміністративних органів влади. У зв'язку з принциповою зміною концепції надання адміністративних послуг було прийнято рішення з впровадження центрів надання адміністративних послуг, що працюють за принципом «одного вікна», який полягав у акумулюванні повноважень з прийому заяв і звернень до державних органів та органи місцевого самоврядування. Установи були організовані на базі державного та комунального майна. Трансформація та розвиток центрів надання адміністративних послуг відбувалося одночасно з еволюцією поняття «право на звернення до державного органу», яке постало як конституційно-правове поняття Конституції України. Право на звернення до державного органу починає зближуватися з концепцією створення та функціонування Центрів надання адміністративних послуг, наповнюючись адміністративним змістом та змістом у формі адміністративних регламентів та стандартів. Останнім етапом еволюції та розвитку стала трансформація права на звернення та надання адміністративної послуги в електронному вигляді.

Список використаних джерел

1. Про схвалення Концепції розвитку системи надання адміністративних послуг органами виконавчої влади: Розпорядження Кабінету Міністрів України від 15.02.2006 р. № 90-р. URL. <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/90-2006-%D1%80#Text>
2. Лозинський Ю. Р. Роль адміністративних послуг у розвитку громадянського суспільства. *Науковий вісник Львівського державного університету внутрішніх справ. Серія юридична*. 2016. Випуск 3. С. 193-204.
3. Ковалів М., Малець М. Теоретичні аспекти надання пріоритетних послуг у контексті розвитку системи електронних послуг в Україні. *Вісник Національного університету «Львівська політехніка». Серія: Юридична*. 2018. № 906. С. 77-87.
4. Про адміністративні послуги: Закон України від 06.09.2012 р. № 5203-IV. URL. <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/5203-17#Text>
5. Остапенко О. І. Ковалів М. В., Єсімов С. С. та ін. Адміністративне право України (загальна частина): навчальний посібник. Вид. 2-е, доповнене. Львів: СПОЛОМ, 2021. 616 с.
6. Шийович С. Я. Публічні послуги: теоретико-правові аспекти. *Аналітично-порівняльне правознавство*. 2023. № 1. С. 431-435.
7. Павлович-Сенета Я. П. Модернізація адміністративних послуг в Україні на основі утвердження нових принципів їх надання. *Науковий вісник Ужгородського Національного Університету. Серія ПРАВО*. 2024. Випуск 83. Частина 2. С. 327-331.
8. Про затвердження Примірного регламенту центру надання адміністративних послуг: Постанова Кабінету Міністрів України від 01.08.2013 р. № 588. URL. <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/588-2013-%D0%BF#Text>
9. Єсімов С. С. Цифрові платформи у контексті надання публічних послуг. *Аналітично-порівняльне правознавство*. 2024. № 3. С. 352-357.
10. Деякі питання надання адміністративних послуг через центри надання адміністративних послуг: Розпорядження Кабінету Міністрів України від 16.05.2014 р. № 523-р. URL. <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/523-2014-%D1%80#Text>
11. Шопіна І. М. Публічні послуги як об'єкт фінансового контролю. *Науковий вісник Ужгородського Національного Університету. Серія ПРАВО*. 2023. Випуск 80: частина 1. С. 625-629.
12. Регламент організації взаємодії органів виконавчої влади в електронній формі. Затверджено постановою Кабінету Міністрів України від 17 січня 2018 р. № 55. URL. <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/55-2018-%D0%BF#n1251>
13. Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо розширення повноважень органів місцевого самоврядування та оптимізації надання адміністративних послуг: Закон України від 10.12.2015 р. № 888-VIII. URL. <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/888-19#n276>
14. Реформування сфери надання адміністративних послуг. [Урядування: адміністративна процедура і адміністративні послуги](#). [Воєнний стан](#). 12.10.2023. URL. <https://pravo.org.ua/reformuvannya-sfery-nadannya-administratyvnyh-poslug/>
15. Реформування сфери надання адміністративних послуг. [Урядування: адміністративна процедура та адміністративні послуги](#). [Воєнний стан](#). 12.10.2023. URL. <https://pravo.org.ua/reformuvannya-sfery-nadannya-administratyvnyh-poslug/>

16. Про особливості надання публічних (електронних публічних) послуг : Закон України від 17.07.2021 р. № 1689-IX. URL. <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1689-20#Text>
17. Питання Єдиного державного вебпорталу електронних послуг та Реєстру адміністративних послуг : Постанова Кабінету Міністрів України від 04.12.2019 р. № 1137. URL. <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1137-2019-%D0%BF#Text>
18. Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо оптимізації мережі та функціонування центрів надання адміністративних послуг та удосконалення доступу до адміністративних послуг, які надаються в електронній форм: Закон України від 03.11.2020 р. №943-IX. URL. <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/943-20#Text>